

tuggewa walle juttu wasto, mötteldes: kui kusiinga armo kätte saaksin ja kawwal nõu mul siggineks, siis lähheksid ukka kõik waenlased, kes mind wõlla tahtsid pua ja miina peaseksin korraga kõigest kimbotusest. Wasset on ülleliga tarwis enne kui selle mõtlemata kasso ossalisseks saan. Kuuningana olli wägga rahhota ja nõudis rebbase käest tunnistust: andke teada, kudda kõik assi sündis? rälige tõt! möttelge eesseiswa surma tunni peale ja kergitage ilmast lahkudes oma inge koormat." Reinowadder kostis: Tõrkumata tahhan kõik üllestunnistada; surma pean muidogi miinema: surma wasto ei olle wõhto Ma: ilmas. Mikspärrast ellootsas inge koorman ja iggawest nuhtlust endale peaksin saatma? se olleks üsna pörase tō. Parremine tunnistan üllekohhut selgest, ja ehk kül, Jumal parrako! suggu laste ja sõbrade peale kaebtust tõstan, siiski parrem ilmlit tülli kui iggawene pörgo piin teises ilmas." Kuuninga südda olli sedda kuuldes nukraks läinud, teina küffis: "Kas rägite tõt?" Reinowadder ütles kahhetsewa näoga: "Ehk kül waene, pattone loom ollen, siiski rāgin selget tōt. Mis walle mulle enāam aitaks? Armo maa pealt enāam ei saaks ja ing lähheks iggawest ukka. Teie teate, et kohto mõistmist möda surma pean miinema; wiinne tund mul praego silma ees, sellepärrast ei wõdi kurjus egga hāädus mind enāam aidata." Wabbisedes olli Reinowadder sedda ütelnud, ja näitas kahwatand

kui surnu. Kuuningana ütles kuuningale: Mul on alle meel teina abhastust nähhes, wadake jälle armolikkult teina peale, kuuninglik issand! ja tullete meele: mitmest kiusatusest meie teina tunnistuse läbbi peaseme. Pallun teid, wõikem lahkelt teina juttu kuulda. Käskige iggameest wait olla ja tedda arwalikkult tunnistada. Kuingas andis sedda möda käsko, ja kõik koggodus jäi waiti kulama. Reinowadder ütles: "Teie tahtmine sündko! wõikem miino tunnistust kuulda. Miino jut peab tru ning tõttelik otsekui käekirri ja pitser ollema; teie peate kurja nõupidajad otsani tundma sama, miina ei akka salgama.

5.

Wõikem siin pikkemalt kuulda mis kawwalusega Reinowadder enāst peastis ja teisi kimbutas. Põhjato wallega teotas ta oma kaddund issa pörmo aua sängis, ja tõstis kurja laimo Armabbeme peale, kes kui tru sõbber iggas kohhas teina eest kostis; agga Reinowadder kelm ei piddand nüüd kellestki luggu. "Miino kaddund issa" — allustas ta juttu — olli ülsford õnne kaupa ennemuistese wāggewa kuuninga Kallewi: poea warranduse salla tee peal leidnud, agga ei saatnud se koggemata õn teinale kasso. Sure warra jures läks teina südda enēste sugguste wasto wägga uhleks, teina akkas oma liggemisi põlgama ja surema suggu rahwa sõbrust otsima.